

Voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot harmonisatie van bepaalde voorschriften van sociale aard voor het wegvervoer

(2002/C 51 E/05)

(Voor de EER relevante tekst)

COM(2001) 573 def. — 2001/0241(COD)

(Door de Commissie ingediend op 12 oktober 2001)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 71,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europees en Sociaal Comité,

Gezien het advies van het Comité van de Regio's,

Overeenkomstig de procedure van artikel 251 van het Verdrag,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Verordening (EEG) nr. 3820/85 inzake de harmonisatie van bepaalde voorschriften van sociale aard voor het wegvervoer⁽¹⁾ beoogde de concurrentievoorwaarden tussen verschillende binnenlandse vervoersmethoden te harmoniseren, met name met betrekking tot het wegvervoer, en de werkomstandigheden en de verkeersveiligheid te verbeteren. Op al deze gebieden moet blijvend vooruitgang worden geboekt.
- (2) Artikel 17 bis, punt 2, van Richtlijn 93/104/EG⁽²⁾ inzake bepaalde aspecten van de organisatie van arbeidstijd, gewijzigd bij Richtlijn 2000/34/EG van het Europees Parlement en de Raad⁽³⁾, legt lidstaten op maatregelen te treffen die de mobiele werknemers het recht op „passende rusttijden” geven.
- (3) Gebleken is dat zich moeilijkheden hebben voorgedaan bij de uniforme interpretatie, toepassing en naleving in alle lidstaten van enkele bepalingen van Verordening (EEG) nr. 3820/85 betreffende rijtijden, onderbrekingen en rusttijden voor bestuurders in het binnenlandse en internationale wegvervoer binnen de Gemeenschap, dit wegens de algemene bewoordingen waarin zij zijn gesteld.
- (4) Een effectieve en uniforme naleving van deze bepalingen is wenselijk om de doelstellingen daarvan te bereiken en om de toepassing van deze voorschriften geen slechte

reputatie te bezorgen. Er is derhalve een duidelijker en eenvoudiger samenstel van voorschriften noodzakelijk die gemakkelijker kunnen worden begrepen, geïnterpreteerd en toegepast door zowel de sector van het wegvervoer als de met de handhaving belaste instanties.

- (5) De in deze verordening vervatte maatregelen inzake arbeidsomstandigheden mogen niet worden gebruikt om vooruit te lopen op het recht van de sociale partners om, via CAO-overleg of anderszins, voor werknemers gunstiger bepalingen vast te stellen.
- (6) Het is wenselijk om duidelijk het toepassingsgebied van deze verordening te bepalen door de belangrijkste categorieën voertuigen die hieronder vallen, aan te geven.
- (7) Er zouden volledige definities van de essentiële termen moeten worden gegeven om de interpretatie makkelijker te maken en te verzekeren dat de verordening op uniforme wijze wordt toegepast.
- (8) De bepalingen van de Europese Overeenkomst nopens de arbeidsvoorwaarden voor de bemanningen van motorrijtuigen in het internationale vervoer over de weg (AETR), van 1 juli 1970, dienen van toepassing te blijven op het vervoer over de weg van goederen en personen door voertuigen die zijn ingeschreven in een lidstaat of een land dat partij is bij de AETR, en zulks voor de gehele rit wanneer die rit gaat van de Gemeenschap naar of door een land dat partij is bij de Overeenkomst.
- (9) Voor voertuigen die zijn ingeschreven in een land dat niet partij is bij de AETR, gelden deze bepalingen alleen voor dat deel van de rit dat binnen de Gemeenschap wordt afgelegd.
- (10) Daar de inhoud van de AETR onder het toepassingsgebied van deze verordening valt, berust de bevoegdheid tot het onderhandelen over en de sluiting van de betrokken Overeenkomst bij de Gemeenschap.
- (11) Indien een wijziging van de interne regeling van de Gemeenschap op het betreffende gebied een dienovereenkomstige wijziging van de AETR vereist, zullen de lidstaten gemeenschappelijk optreden om een dergelijke wijziging in de AETR te bewerkstelligen volgens de daarin voorgeschreven procedure.

⁽¹⁾ PB L 370 van 31.12.1985, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 307 van 13.12.1993, blz. 18.

⁽³⁾ PB L 195 van 1.8.2000, blz. 41.

- (12) De lijst met uitzonderingen dient te worden bijgewerkt teneinde rekening te houden met de ontwikkelingen in het wegvervoer gedurende de afgelopen vijftien jaar.
- (13) De basisvoorschriften inzake de rijtijden moeten worden verduidelijkt en vereenvoudigd teneinde een effectieve en uniforme naleving door middel van de digitale tachograaf mogelijk te maken, zoals bepaald in Verordening (EEG) nr. 3821/85 betreffende het controleapparaat in het wegvervoer⁽¹⁾, zoals gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 2135/98⁽²⁾.
- (14) Het is mogelijk gebleken op grond van de bestaande regels de dagelijkse rijtijden en onderbrekingen zo te registreren dat een bestuurder te lang zonder een volledige onderbreking achter het stuur kan zitten, hetgeen afbreuk doet aan de verkeersveiligheid en aan de arbeidsomstandigheden van bestuurders. Er zou derhalve een langere minimumonderbreking moeten worden ingevoerd, die binnen een kortere periode zou moeten worden genomen.
- (15) De thans geldende compensatieperiodes voor bekorte rusttijden, zowel de dagelijkse als de wekelijkse, zijn zo flexibel en gevarieerd gebleken dat zij in de praktijk niet af te dwingen zijn. Teneinde de regeling te vereenvoudigen, zou een nieuw evenwicht moeten worden gevonden dat weliswaar flexibel is, maar voor de bestuurder een betere norm vormt en tevens calculeerbaar is. De normale dagelijkse rusttijden moeten worden verlengd en opgesplitste rusttijden zouden niet mogen worden toegestaan. Bekorte rusttijden mogen niet worden gecompenseerd en wekelijkse bekorte rusttijden mogen slechts één keer tussen twee volledige wekelijkse rusttijden voorkomen.
- (16) Bij het wegvervoer binnen de Gemeenschap wordt voor een gedeelte van de rit veelal gebruik gemaakt van veeboten en treinen. Er zouden derhalve voor dergelijke activiteiten duidelijke, passende bepalingen betreffende de dagelijkse rusttijden en onderbrekingen moeten worden ingevoerd.
- (17) Met het oog op de toename van het grensoverschrijdende goederen- en personenvervoer is het wenselijk, in het belang van de verkeersveiligheid en gezien de toename van controles langs de weg, dat de rij- en rusttijden in andere lidstaten of derde landen onder de verordening komen te vallen.
- (18) De aansprakelijkheid van vervoersondernemingen moet in ieder geval betrekking hebben op vervoersondernemingen die natuurlijke of rechtspersonen zijn en de desbetreffende regeling dient niet uit te sluiten dat wordt opgetreden tegen natuurlijke personen die de plegers of aanstichters van overtredingen van deze verordening of medeplichtigen hieraan zijn.
- (19) Het is noodzakelijk dat bestuurders die voor meer dan één werkgever werkzaam zijn, aan ieder werkgever informatie verschaffen, zodat deze zijn verantwoordelijkheden uit hoofde van deze verordening kan nakomen.
- (20) Teneinde de sociale vooruitgang te bevorderen en de verkeersveiligheid te verbeteren, moet elke lidstaat het recht behouden om passende maatregelen te treffen.
- (21) De nationale ontheffingen dienen de veranderingen in de sector wegvervoer te weerspiegelen en moeten beperkt blijven tot die elementen welke thans niet aan concurrentiedruk onderhevig zijn.
- (22) De lidstaten dienen regels vast te stellen voor voertuigen die bestemd zijn voor geregeld personenvervoer waarbij de lengte van het traject niet meer dan 50 kilometer bedraagt. Deze regels moeten een adequate bescherming bieden in de vorm van toegestane rijtijden en voorgeschreven onderbrekingen en rusttijden.
- (23) In het belang van een daadwerkelijke naleving is het wenselijk dat alle geregelde nationale en internationale passagiersdiensten gecontroleerd worden op het gebruik van het standaard registreermechanisme.
- (24) De lidstaten stellen regelgeving vast inzake sancties op overtredingen van de voorschriften van deze verordening en dragen zorg voor de naleving van deze sancties. Deze sancties dienen doeltreffend en evenredig te zijn en een afschrikkende werking te hebben. De mogelijkheid om, indien ernstige overtredingen zijn geconstateerd, het voertuig in beslag te nemen moet deel uitmaken van de gemeenschappelijke scala aan sancties die door de lidstaten kunnen worden toegepast.
- (25) In het belang van een volledige en daadwerkelijke naleving is het wenselijk dat er wordt gezorgd voor uniforme bepalingen inzake de aansprakelijkheid van vervoersondernemingen en bestuurders voor overtredingen van de in deze richtlijn vervatte maatregelen. Deze aansprakelijkheid kan naar gelang van het geval strafrechtelijke, civielrechtelijke of administratieve sancties in de lidstaten tot gevolg hebben.
- (26) Overeenkomstig het subsidiariteits- en het proportionaliteitsbeginsel zoals vermeld in artikel 5 van het Verdrag, kan de doelstelling duidelijke gemeenschappelijke regels inzake rij- en rusttijden voor bestuurders in het wegvervoer vast te stellen niet in voldoende mate door de lidstaten worden gerealiseerd, en kan zij derhalve, wegens de behoefte aan een gecoördineerde transnationale actie, beter door de Gemeenschap worden bereikt. Deze verordening blijft beperkt tot het minimum dat nodig is om deze doelstellingen te verwezenlijken en reikt niet verder dan hetgeen daartoe nodig is.
- (27) Overeenkomstig artikel 2 van Besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999 tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie⁽³⁾ verleende bevoegdheden dienen de uitvoeringsbepalingen van deze verordening te worden aangenomen via de in artikel 3 van dat besluit bedoelde adviesprocedure.

⁽¹⁾ PB L 370 van 31.12.1985, blz. 8.

⁽²⁾ PB L 274 van 9.10.1998, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 184 van 17.7.1999, blz. 23.

(28) Deze verordening dient ter wille van de duidelijkheid en doelmatigheid Verordening (EEG) nr. 3820/1985 te vervangen.

HEBLEN DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

HOOFDSTUK I

INLEIDENDE BEPALINGEN

Artikel 1

Deze verordening geeft voorschriften voor de rijtijden, de onderbrekingen en de rusttijden van bestuurders in het goederenvervoer en personenvervoer over de weg, teneinde de voorwaarden voor concurrentie tussen verschillende binnenlandse vervoersmethoden te harmoniseren, met name met betrekking tot het wegvervoer, en ter verbetering van de werkomstandigheden en de verkeersveiligheid.

Artikel 2

1. Deze verordening is van toepassing op vervoer over de weg:

- a) van goederen waarbij het toegestane maximumgewicht van de voertuigen, dat van de aanhangwagens of opleggers begrepen, meer dan 3,5 ton bedraagt; of
- b) van personen door voertuigen die zijn gebouwd of permanent zijn aangepast om meer dan negen personen, de bestuurder daaronder begrepen, te kunnen vervoeren en die daartoe zijn bestemd.

Deze verordening is van toepassing op voertuigen die zijn ingeschreven in de Gemeenschap waarbij geldt dat het wegvervoer:

- a) in zijn geheel plaatsvindt binnen de Gemeenschap; of
- b) plaatsvindt tussen de Gemeenschap en een derde land dat geen partij is bij de Europese Overeenkomst nopens de arbeidsvoorwaarden voor de bemanningen van motorrijtuigen in het internationale vervoer over de weg (AETR) of een dergelijk land doorkruist.

2. De AETR is van toepassing op vervoer over de weg:

- a) dat verricht wordt door in een lidstaat of in een land dat partij is bij de AETR ingeschreven voertuigen, indien de gehele rit plaatsvindt tussen de Gemeenschap en een land dat partij is bij de AETR, of door een dergelijk land; of
- b) door voertuigen die zijn ingeschreven in een derde land dat geen partij is bij de AETR, tijdens de gehele rit binnen de Gemeenschap.

Artikel 3

Onverminderd artikel 6, lid 6, is deze verordening niet van toepassing op vervoer door:

1. voertuigen die bestemd zijn voor geregeld personenvervoer waarbij de lengte van het traject niet meer dan 50 kilometer bedraagt;
2. voertuigen waarvan de toegestane maximumsnelheid niet meer dan 30 km per uur bedraagt;
3. voertuigen van, of zonder bestuurder gehuurd door, strijdkrachten, bescherming burgerbevolking, brandweer en korpsen voor de handhaving van de openbare orde;
4. voertuigen die gebruikt worden in noodsituaties of voor reddingsoperaties;
5. speciaal voor medische doeleinden uitgeruste en gebruikte voertuigen die eigendom zijn van, of zonder bestuurder worden gehuurd door, de staat;
6. speciaal voor het vervoer van circus- of kermismateriaal uitgeruste voertuigen;
7. voertuigen die speciaal zijn uitgerust voor reparaties en wegslepen, binnen een straal van 50 km rond hun standplaats;
8. voertuigen die op de weg worden beproefd met het oog op de technische ontwikkeling, reparatie of onderhoud, en nieuwe of vernieuwde voertuigen die nog niet in gebruik zijn genomen;
9. voertuigen die worden gebruikt voor niet-commercieel goederenvervoer en waarvan het toegestane maximumgewicht niet meer dan 7,5 ton bedraagt.

Artikel 4

Voor de toepassing van deze verordening gelden de volgende definities:

1. „wegvervoer”: iedere verplaatsing over wegen in lege of beladen toestand, van een voertuig, bestemd voor het vervoer van personen of goederen;
2. „voertuig”: motorrijtuig, trekker, aanhangwagen of oplegger, zoals hierna omschreven:
 - „motorrijtuig”: ieder voertuig, gewoonlijk gebruikt voor het vervoer van personen of goederen, dat zich op eigen kracht over de weg beweegt, niet zijnde een voertuig dat zich permanent langs spoorstaven beweegt;

- „trekker”: ieder voertuig, in het bijzonder gebouwd voor het trekken, duwen of in beweging brengen van aanhangwagens, opleggers, werktuigen of machines, dat zich op eigen kracht over de weg beweegt, niet zijnde een voertuig dat zich permanent langs spoorstaven beweegt;
 - „aanhangwagen”: ieder voertuig, bestemd om aan een motorrijtuig of aan een trekker te worden gekoppeld;
 - „oplegger”: een aanhangwagen welke geen vooras heeft en op zodanige wijze aan de trekker of het motorrijtuig wordt gekoppeld dat een belangrijk deel van zijn eigen gewicht en van het gewicht van zijn lading door de trekker of het motorrijtuig wordt gedragen;
3. „bestuurder”: iedere persoon die het voertuig bestuurt, zelfs gedurende een korte periode, of die zich in het voertuig bevindt om het in voorkomende gevallen te kunnen besturen;
 4. „onderbreking”: een periode waarin de bestuurder geen andere werkzaamheden mag verrichten;
 5. „andere werkzaamheden”: een activiteit die geen rusttijd, onderbreking of besturen is. Wachtijd en tijd die niet aan het stuur wordt doorgebracht in een rijdend voertuig, op een veerboot of in een trein, worden ook niet aangemerkt als „andere werkzaamheden”;
 6. „rusttijd”: een ononderbroken periode waarin de bestuurder vrijelijk over zijn tijd kan beschikken;
 7. „dagelijkse rusttijd”: de dagelijkse periode waarin de bestuurder vrijelijk over zijn tijd kan beschikken, met inbegrip van een „normale dagelijkse rusttijd” of een „bekorte dagelijkse rusttijd”:
 - „normale dagelijkse rusttijd”: een ononderbroken rusttijd van ten minste 12 uur;
 - „bekorte dagelijkse rusttijd”: een ononderbroken rusttijd van ten minste 9 uur doch minder dan 12 uur;
 8. „wekelijkse rusttijd”: de wekelijkse periode waarin de bestuurder vrijelijk over zijn tijd kan beschikken, met inbegrip van een „normale wekelijkse rusttijd” of een „bekorte wekelijkse rusttijd”:
 - „normale wekelijkse rusttijd”: een ononderbroken rusttijd van ten minste 45 uur;
 - „bekorte wekelijkse rusttijd”: een ononderbroken rusttijd van ten minste 24 uur doch minder dan 45 uur, welke niet wordt genomen op de normale standplaats van het voertuig of de bestuurder;
 9. „flexibele week”: de periode tussen het einde van een wekelijkse rusttijd en het begin van de volgende wekelijkse rusttijd;
 10. „dagelijkse rijtijd”: de totale bij elkaar opgetelde rijtijd tussen twee opeenvolgende dagelijkse rusttijden of tussen een dagelijkse en een wekelijkse rusttijd;
 11. „wekelijkse rijtijd”: de totale bij elkaar opgetelde rijtijd gedurende een week;
 12. „toegestaan maximumgewicht”: het hoogst toelaatbare totaalgewicht van het rijklare voertuig, het laadvermogen daaronder begrepen;
 13. „geregelde passagiersdiensten”: binnenlandse en internationale diensten als omschreven in artikel 2 van Verordening (EG) nr. 684/92 van de Raad (¹);
 14. „meervoudige bemanning”: een bestuurder maakt deel uit van een meervoudige bemanning van een voertuig indien er zich gedurende elke rijtijd tussen twee opeenvolgende dagelijkse rusttijden of tussen een dagelijkse rusttijd en een wekelijkse rusttijd ten minste één andere bestuurder in het voertuig bevindt;
 15. „vervoersonderneming”: een natuurlijke persoon, een rechtspersoon, een vereniging of een groep mensen zonder rechtspersoonlijkheid, met of zonder winstoogmerk, of een officiële instantie, met eigen rechtspersoonlijkheid of afhankelijk van een autoriteit met een rechtspersoonlijkheid, die zich bezighoudt met vervoer over de weg.

HOOFDSTUK II

BEMANNING, RIJTIJDEN, ONDERBREKINGEN EN RUSTTIJDEN*Artikel 5*

1. De minimumleeftijd van conducteurs wordt vastgesteld op 18 jaar.
2. De minimumleeftijd van bijrijders wordt vastgesteld op 18 jaar. Lidstaten mogen echter de minimumleeftijd voor bijrijders terugbrengen tot 16 jaar, op voorwaarde dat:
 - a) het vervoer over de weg plaatsvindt binnen een lidstaat en binnen een straal van 50 km rondom de standplaats van het voertuig, met inbegrip van de gemeenten waarvan het centrum binnen deze straal ligt;
 - b) de terugbrenging geschiedt met het oog op de beroepsopleiding; en
 - c) dit plaatsvindt conform de nationale arbeidswetgeving van de betreffende lidstaat.

(¹) PB L 74 van 20.3.1992, blz. 1, zoals gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 11/98 van de Raad (PB L 4 van 8.1.1998, blz. 1).

Artikel 6

1. De dagelijkse rijtijd mag niet meer bedragen dan negen uur.

De dagelijkse rijtijd mag echter worden verlengd tot ten hoogste 10 uur, doch niet meer dan twee keer in een flexibele week.

2. Een flexibele week mag niet langer duren dan 144 uur.
3. De wekelijkse rijtijd mag niet meer bedragen dan 56 uur.
4. De totale bij elkaar opgetelde rijtijd gedurende twee opeenvolgende flexibele weken mag niet meer bedragen dan 90 uur.
5. De dagelijkse en wekelijkse rijtijd omvat alle rijtijd binnen het grondgebied van de Gemeenschap of van een derde land.

6. Een bestuurder van een voertuig binnen het toepassingsgebied van de verordening, die tussen twee dagelijkse rusttijden of tussen een dagelijkse en wekelijkse rusttijd tevens in een voertuig rijdt dat binnen de uitzonderingen van artikel 3 of de ontheffingen van artikel 13 en 14 valt, moet de totale dagelijkse rijtijd registreren.

Artikel 7

1. Na ten hoogste 3 uur rijden moet de bestuurder een onderbreking van ten minste 30 minuten in acht nemen, tenzij hij aan een rusttijd begint.
2. Deze werkonderbreking mag echter ook na ten hoogste 4½ uur rijden worden genomen, mits die werkonderbreking tot ten minste 45 minuten wordt verlengd, tenzij de bestuurder aan een rusttijd begint.

Artikel 8

1. Een bestuurder moet dagelijkse en wekelijkse rusttijden nemen.
2. Een bestuurder moet een nieuwe dagelijkse rusttijd nemen uiterlijk 24 uur na het einde van de vorige dagelijkse of wekelijkse rusttijd.

Indien het gedeelte van de dagelijkse rusttijd dat binnen de vereiste periode van 24 uur valt ten minste 9 doch niet meer dan 12 uur is, wordt deze dagelijkse rusttijd als een bekorte dagelijkse rusttijd aangemerkt.

3. Een bestuurder mag per flexibele week ten hoogste drie keer een bekorte dagelijkse rusttijd hebben.
4. In afwijking van lid 2 geldt dat een bestuurder die deel uitmaakt van een meervoudige bemanning, een nieuwe dagelijkse rusttijd moet nemen binnen 30 uur na het einde van een dagelijkse rusttijd.

5. Een bestuurder mag niet later dan 13 achtereenvolgende periodes van 24 uur na het einde van de vorige normale wekelijkse rusttijd aan een nieuwe normale wekelijkse rusttijd beginnen.

6. Dagelijkse en wekelijkse rusttijden mogen in een voertuig worden doorgebracht indien dit voor iedere bestuurder behoorlijke slaapfaciliteiten biedt en het voertuig stilstaat.

Artikel 9

1. In afwijking van artikel 8 mag, wanneer een bestuurder een voertuig begeleidt dat per veerboot of trein wordt vervoerd, en op voorwaarde dat hij een normale dagelijkse rusttijd neemt, die rusttijd hooguit eenmaal worden onderbroken door andere werkzaamheden die niet langer dan één uur duren.

2. Tijdens de normale dagelijkse rusttijd zoals bedoeld in lid 1 moet de bestuurder kunnen beschikken over een bed of slaapbank.

HOOFDSTUK III

AANSPRAKELIJKHEID VAN DE ONDERNEMING*Artikel 10*

1. Een vervoersonderneming mag bestuurders die zij in dienst heeft of die opdrachten voor haar uitvoeren, niet betalen, zelfs niet wanneer dit geschiedt in de vorm van premies of loontoeslagen, naar gelang van de afgelegde afstand en/of de hoeveelheid vervoerde goederen als hierbij de verkeersveiligheid in gevaar wordt gebracht.

2. De onderneming organiseert het werk van de bestuurders zoals bedoeld in lid 1 zodanig dat deze de bepalingen van hoofdstuk II van deze verordening en van Verordening (EEG) nr. 3821/85 van de Raad kunnen naleven. Een vervoersonderneming moet de bestuurder naar behoren instrueren, en zij dient daartoe regelmatig te controleren of het bepaalde in hoofdstuk II van de onderhavige verordening en in Verordening (EEG) nr. 3821/85 wordt nageleefd.

3. De bestuurder is in overtreding wanneer deze de bepalingen van hoofdstuk II overtreedt, indien dit geheel of gedeeltelijk op het grondgebied van een lidstaat plaatsheeft. Een bestuurder is in overtreding wanneer deze op het grondgebied van een lidstaat rijdt en na de laatste wekelijkse rusttijd de bepalingen van de verordening heeft overtreden, zelfs als de bestuurder niet op het grondgebied van die lidstaat was op het moment dat de bepalingen werden overtreden.

4. Vervoersondernemingen die zijn gevestigd in een lidstaat, zijn aansprakelijk voor overtredingen zoals bedoeld in lid 3 die zijn begaan door bestuurders van die onderneming, zelfs wanneer de bestuurder ten tijde van de overtreding niet op het grondgebied van die lidstaat was.

5. Een vervoersonderneming is niet aansprakelijk overeenkomstig lid 4 als blijkt dat

- a) de overtreding het gevolg was van het feit dat de bestuurder de instructies die hem door de vervoersonderneming zijn meegegeven, niet heeft opgevolgd; of
- b) de onderneming niet wist en redelijkerwijs niet kon weten dat de bestuurder bij verschillende werkgevers in dienst is geweest of voor verschillende ondernemingen opdrachten heeft uitgevoerd en daarbij uiteenlopende instructies heeft gekregen die ertoe zouden leiden dat hij de bepalingen van hoofdstuk II zou overtreden.

6. Een bestuurder die in dienst is bij of opdrachten uitvoert voor meer dan een vervoersonderneming, moet elke onderneming die informatie verschaffen die deze nodig heeft om te voldoen aan hoofdstuk II.

HOOFDSTUK IV

ONTHEFFINGEN

Artikel 11

Elke lidstaat kan langere minimumonderbrekingen en -rusttijden of kortere maximumrijtijden opleggen voor vervoer over de weg dat geheel binnen de grenzen van de lidstaat waar het voertuig is geregistreerd plaatsvindt, dan die welke zijn vastgelegd in de artikelen 6 tot en met 9.

Artikel 12

Mits de verkeersveiligheid niet in gevaar komt en teneinde een geschikte stopplaats te kunnen bereiken, mag de bestuurder afwijken van de bepalingen van de artikelen 6 tot en met 9, voorzover zulks nodig is om de veiligheid van personen, van het voertuig of van zijn lading te waarborgen. De bestuurder moet aard en reden van een dergelijke afwijking op het registratieblad van zijn controleapparaat of in het dienstrooster aantekenen.

Artikel 13

1. Mits geen afbreuk wordt gedaan aan de doelstellingen van artikel 1, mag elke lidstaat voor zijn eigen grondgebied of, met instemming van de betrokken Staat, voor het grondgebied van een andere lidstaat ontheffing verlenen van artikel 5-9 voor vervoer dat wordt verricht met:

- a) voertuigen van, of zonder bestuurder gehuurd door, de overheid voor vervoer over de weg dat de particuliere vervoersondernemingen niet beconcurrereert;
- b) voertuigen voor goederenvervoer die door landbouw-, tuinbouw-, bosbouw- of visserijbedrijven worden gebruikt voor ritten binnen een straal van 50 km rond de vestigingsplaats van het bedrijf;

c) voertuigen waarvan het maximum toegestane gewicht niet meer bedraagt dan 7,5 ton voor het vervoer van het materieel of de uitrusting die de bestuurder beroepshalve gebruikt, binnen een straal van 50 km rond de vestigingsplaats van het bedrijf, op voorwaarde dat dit vervoer niet de hoofdactiviteit van de bestuurder is;

d) voertuigen die uitsluitend rijden op eilanden waarvan de oppervlakte niet meer dan 2 300 km² bedraagt en die niet met de rest van het nationale grondgebied zijn verbonden door een brug, een wad of een tunnel, geschikt voor het verkeer van motorvoertuigen;

e) voor goederenvervoer gebruikte voertuigen, binnen een straal van 50 km rond de vestigingsplaats van het bedrijf, die worden aangedreven met aardgas of LPG of elektriciteit, met een toegestaan maximumgewicht, met inbegrip van aanhangwagens of opleggers, van niet meer dan 7,5 ton;

f) voertuigen die worden gebruikt voor autorijlessen met het oog op het verkrijgen van een rijbewijs, op voorwaarde dat deze niet worden gebruikt voor het commerciële vervoer van goederen of personen;

g) voertuigen die worden gebruikt in verband met de rioleeringsdienst, diensten ter bescherming tegen overstromingen, watervoorziening, onderhoud van en toezicht op snelwegen, of de vuilnisophaaldienst.

2. De lidstaten stellen de Commissie in kennis van de afwijkingen die zij uit hoofde van lid 1 hebben toegestaan en de Commissie brengt deze ter kennis van de andere lidstaten.

Artikel 14

Mits geen afbreuk wordt gedaan aan de doelstellingen van artikel 1, kunnen lidstaten, na machtiging door de Commissie, ontheffing verlenen van de toepassing van de artikelen 6-9 van deze verordening op onder uitzonderlijke omstandigheden verricht vervoer.

In dringende gevallen kunnen zij voor een periode van ten hoogste 30 dagen een tijdelijke afwijking toestaan, die onmiddellijk ter kennis van de Commissie wordt gebracht.

De Commissie brengt elke krachtens dit artikel verleende ontheffing ter kennis van de andere lidstaten.

Artikel 15

De lidstaten zorgen ervoor dat bestuurders van de in artikel 3, lid 1, omschreven voertuigen onder de toepassing vallen van nationale regels die een adequate bescherming bieden in de vorm van toegestane rijtijden en voorgeschreven onderbrekingen en rusttijden.

HOOFDSTUK V

CONTROLE EN SANCTIES*Artikel 16*

1. Indien er in het voertuig geen controleapparaat is geïnstalleerd overeenkomstig Verordening (EEG) nr. 3821/85, zijn de bepalingen in lid 2 en lid 3 van dit artikel tot 31 december 2006 van toepassing op:

- a) geregeld binnenlands personenvervoer; en
 - b) geregeld internationaal personenvervoer, indien het begin en het eindpunt van de lijn zich bevinden binnen een straal van 50 km hemelsbreed van een grens tussen twee lidstaten, en indien het traject niet langer is dan 100 km.
2. De vervoersonderneming stelt een dienstregeling en een dienstrooster op, die voor iedere bestuurder de naam, de standplaats alsmede het vooraf vastgestelde rooster moeten bevatten van de verschillende rijtijden, de overige werkzaamheden, de onderbrekingen en de beschikbaarheid.

Iedere bestuurder van een voertuig dat een in lid 1 bedoelde dienst onderhoudt, moet een uittreksel uit het dienstrooster en een afschrift van de dienstregeling bij zich hebben.

3. Het dienstrooster moet:

- a) alle in lid 2 genoemde gegevens bevatten voor een periode die minimaal de vorige 28 dagen beslaat;
- b) worden ondertekend door het hoofd van de vervoersonderneming of diens gevolmachtigde; en
- c) na afloop van de betrokken periode gedurende één jaar door de onderneming worden bewaard. Zij verstrekt de betrokken bestuurders op verzoek een uittreksel uit het rooster. Het dienstrooster wordt op verzoek van een functionaris met inspectiebevoegdheid getoond en overhandigd.

Artikel 17

Lidstaten moeten aan de hand van het standaardschema zoals beschreven in Besluit 93/173/EEG ⁽¹⁾ van de Commissie de nodige inlichtingen verstrekken zodat zij in staat wordt gesteld om om de twee jaar een verslag op te stellen over de toepassing van deze verordening en van Verordening (EEG) nr. 3821/85 en over de ontwikkelingen op de betrokken gebieden.

De Commissie moet deze inlichtingen uiterlijk op 30 september van het jaar na afloop van de tweejarige periode ontvangen.

⁽¹⁾ PB L 72 van 25.3.1993, blz. 33.

De Commissie legt dit verslag binnen dertien maanden na afloop van de tweejarige periode voor aan de Raad en het Europees Parlement.

Artikel 18

De lidstaten zullen de maatregelen nemen die nodig zijn voor de tenuitvoerlegging van deze verordening.

Artikel 19

De lidstaten stellen regelgeving vast inzake sancties op overtredingen van de voorschriften van deze verordening en dragen zorg voor de naleving van deze sancties. Deze sancties dienen doeltreffend en evenredig te zijn en een afschrikkende werking te hebben. Zij kunnen van civielrechtelijke, administratieve of strafrechtelijke aard zijn.

De sancties omvatten de mogelijkheid van inbeslagneming van het voertuig in geval van ernstige overtredingen.

Artikel 20

1. De lidstaten verlenen elkaar assistentie bij de toepassing van deze verordening en het toezicht op de naleving daarvan.

Zij lichten de lidstaat waar de betreffende vervoersonderneming is gevestigd in over overtredingen van de bepalingen in hoofdstuk II die zijn begaan op of buiten hun grondgebied, met inbegrip van overtredingen die zijn begaan vóór de meest recente wekelijkse rusttijd.

Dergelijke inlichtingen worden binnen een redelijk tijdsbestek verstrekt en moeten informatie omvatten over eventuele opgelegde sancties.

2. De bevoegde autoriteiten van de lidstaten wisselen geregeld alle beschikbare informatie uit over:

- a) de overtredingen van de bepalingen in hoofdstuk II door niet-ingezetenen en de sancties die zij voor deze overtredingen op hen hebben toegepast;
- b) de sancties die een lidstaat voor in andere lidstaten begane overtredingen op zijn ingezetenen heeft toegepast.

Artikel 21

De Gemeenschap voert onderhandelingen met derde landen wanneer dit nodig is voor de toepassing van deze verordening.

*Artikel 22***Comitéprocedure**

1. De Commissie wordt bijgestaan door een comité zoals bedoeld in artikel 18, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 3821/85, bestaande uit vertegenwoordigers van de lidstaten en voorgezeten door de vertegenwoordiger van de Commissie.

2. In de gevallen waarin naar dit lid wordt verwezen, is de adviesprocedure van artikel 3 van Besluit 1999/468/EG van toepassing, met inachtneming van het bepaalde in artikel 7 en artikel 8 van dat besluit.

Artikel 23

Uitvoeringsmaatregelen

1. De lidstaten kunnen de Commissie elk vraagstuk met betrekking tot de toepassing van deze verordening voorleggen. Overeenkomstig de in artikel 22, lid 2, bedoelde adviesprocedure worden passende besluiten genomen.

2. Op verzoek van een lidstaat of eigener beweging:

- a) onderzoekt de Commissie gevallen waar zich verschillen voordoen in de toepassing en naleving van de bepalingen van de verordening;
- b) licht de Commissie de bepalingen van de verordening toe en zorgt zij voor een uniforme aanpak;
- c) neemt de Commissie een besluit inzake de rijtijden, onderbrekingen en rusttijden overeenkomstig de adviesprocedure

zoals bedoeld in artikel 22, lid 2. De Commissie deelt haar besluit mede aan het Europees Parlement, de Raad en de lidstaten.

3. Onverminderd artikel 226 van het Verdrag kunnen de lidstaten het besluit van de Commissie binnen een maand aan de Raad voorleggen. De Raad kan in uitzonderlijke omstandigheden binnen twee maanden een andersluidend besluit nemen.

HOOFDSTUK VI

SLOTBEPALINGEN

Artikel 24

Verordening (EEG) nr. 3820/85 wordt ingetrokken.

Artikel 25

Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

De verordening is van toepassing vanaf januari 2004.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

BIJLAGE

CONCORDANTIETABEL

Voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot harmonisatie van bepaalde voorschriften van sociale aard voor het wegvervoer

Verordening (EEG) nr. 3820/85 van de Raad	Voorstel
<i>Artikel 1</i>	<i>Artikel 4</i>
In deze verordening wordt verstaan onder:	Voor de toepassing van deze verordening gelden de volgende definities:
1. „wegvervoer”: iedere verplaatsing over voor openbaar gebruik toegankelijke wegen in lege of beladen toestand, van een voertuig, bestemd voor het vervoer van personen of goederen;	1. „wegvervoer”: iedere verplaatsing over wegen [...] in lege of beladen toestand, van een voertuig, bestemd voor het vervoer van personen of goederen;
2. „voertuigen”: motorrijtuigen, trekkers, aanhangwagens en opleggers, zoals deze termen hierna zijn omschreven:	2. „voertuig”: motorrijtuig, trekker, aanhangwagen of oplegger, zoals hierna omschreven:
a) „motorrijtuig”: ieder voertuig, gewoonlijk gebruikt voor het vervoer van personen of goederen, dat zich op eigen kracht, anders dan langs spoorstaven, over de weg beweegt;	a) „motorrijtuig”: ieder voertuig, gewoonlijk gebruikt voor het vervoer van personen of goederen, dat zich op eigen kracht over de weg beweegt, niet zijnde een voertuig dat zich permanent langs spoorstaven beweegt;
b) „trekker”: ieder voertuig, in het bijzonder gebouwd voor het trekken, duwen of in beweging brengen van aanhangwagens, opleggers, werktuigen of machines, dat zich op eigen kracht, anders dan langs spoorstaven, over de weg beweegt;	b) „trekker”: ieder voertuig, in het bijzonder gebouwd voor het trekken, duwen of in beweging brengen van aanhangwagens, opleggers, werktuigen of machines, dat zich op eigen kracht over de weg beweegt, niet zijnde een voertuig dat zich permanent langs spoorstaven beweegt;
c) „aanhangwagen”: ieder voertuig, bestemd om aan een motorrijtuig of aan een trekker te worden gekoppeld;	c) „aanhangwagen”: ieder voertuig, bestemd om aan een motorrijtuig of aan een trekker te worden gekoppeld;
d) „oplegger”: een aanhangwagen welke geen vooras heeft en op zodanige wijze aan de trekker of het motorrijtuig wordt gekoppeld dat een belangrijk deel van zijn eigen gewicht en van het gewicht van zijn lading door de trekker of het motorrijtuig wordt gedragen;	d) „oplegger”: een aanhangwagen welke geen vooras heeft en op zodanige wijze aan de trekker of het motorrijtuig wordt gekoppeld dat een belangrijk deel van zijn eigen gewicht en van het gewicht van zijn lading door de trekker of het motorrijtuig wordt gedragen;
3. „bestuurder”: iedere persoon die het voertuig bestuurt, zelfs gedurende een korte periode, of die zich in het voertuig bevindt om het in voorkomende gevallen te kunnen besturen;	3. „bestuurder”: iedere persoon die het voertuig bestuurt, zelfs gedurende een korte periode, of die zich in een voertuig bevindt om het in voorkomende gevallen te kunnen besturen;
4. „week”: het tijdvak tussen maandag 0.00 uur en zondag 24.00 uur;	Geschrapt
Nieuw	4. „onderbreking”: een periode waarin de bestuurder geen andere werkzaamheden mag verrichten;
Nieuw	5. „andere werkzaamheden”: een activiteit die geen rusttijd, onderbreking of besturen is. Wachtijd en tijd die niet aan het stuur wordt doorgebracht in een rijdend voertuig, op een veerboot of in een trein, worden ook niet aangemerkt als „andere werkzaamheden”;
4. „rusttijd”: ieder ononderbroken tijdvak van ten minste een uur waarin de bestuurder vrij over zijn tijd kan beschikken;	6. „rusttijd”: een ononderbroken periode [...] waarin de bestuurder vrijelijk over zijn tijd kan beschikken;

Verordening (EEG) nr. 3820/85 van de Raad	Voorstel
Nieuw	<p>7. „dagelijkse rusttijd”: de dagelijkse periode waarin de bestuurder vrijelijk over zijn tijd kan beschikken, met inbegrip van een „normale dagelijkse rusttijd” of een „bekorte dagelijkse rusttijd”:</p> <p>„normale dagelijkse rusttijd”: een ononderbroken rusttijd van ten minste 12 uur;</p> <p>„bekorte dagelijkse rusttijd”: een ononderbroken rusttijd van ten minste 9 uur doch minder dan 12 uur;</p>
Nieuw	<p>8. „wekelijkse rusttijd”: de wekelijkse periode waarin de bestuurder vrijelijk over zijn tijd kan beschikken, met inbegrip van een „normale wekelijkse rusttijd” of een „bekorte wekelijkse rusttijd”:</p> <p>„normale wekelijkse rusttijd”: een ononderbroken rusttijd van ten minste 45 uur;</p> <p>„bekorte wekelijkse rusttijd”: een ononderbroken rusttijd van ten minste 24 uur doch minder dan 45 uur, welke niet wordt genomen op de normale standplaats van het voertuig of de bestuurder;</p>
Nieuw	<p>9. „flexibele week”: de periode tussen het einde van een wekelijkse rusttijd en het begin van de volgende wekelijkse rusttijd;</p>
Nieuw	<p>10. „dagelijkse rijtijd”: de totale bij elkaar opgetelde rijtijd tussen twee opeenvolgende dagelijkse rusttijden of tussen een dagelijkse en een wekelijkse rusttijd;</p>
Nieuw	<p>11. „wekelijkse rijtijd”: de totale bij elkaar opgetelde rijtijd gedurende een week;</p>
6. „toegestaan maximumgewicht”: het hoogst toelaatbare totaalgewicht van het rijklare voertuig, het laadvermogen daaronder begrepen;	12. „toegestaan maximumgewicht”: het hoogst toelaatbare totaalgewicht van het rijklare voertuig, het laadvermogen daaronder begrepen;
7. „geregeld personenvervoer”: nationaal en internationaal vervoer overeenkomstig de definitie van artikel 1 van Verordening 117/66/EEG van de Raad van 28 juli 1966 betreffende de invoering van gemeenschappelijke regels voor het internationale vervoer van personen over de weg met autobussen (1);	13. „geregelde passagiersdiensten”: binnenlandse en internationale diensten als omschreven in artikel 2 van Verordening (EG) nr. 684/92 van de Raad;
Nieuw	14. „meervoudige bemanning”: een bestuurder maakt deel uit van een meervoudige bemanning van een voertuig indien er zich gedurende elke rijtijd tussen twee opeenvolgende dagelijkse rusttijden of tussen een dagelijkse rusttijd en een wekelijkse rusttijd ten minste één andere bestuurder in het voertuig bevindt;
Nieuw	15. „transportonderneming”: een natuurlijke persoon, een rechtspersoon, met of zonder winstoogmerk, een vereniging of een groep mensen zonder rechtspersoonlijkheid, met of zonder winstoogmerk, of een officieel orgaan, met eigen rechtspersoonlijkheid of afhankelijk van een autoriteit met een rechtspersoonlijkheid, die zich bezighoudt met vervoer over de weg.

Verordening (EEG) nr. 3820/85 van de Raad	Voorstel
<p style="text-align: center;"><i>Artikel 2</i></p> <p>Nieuw (herhaling van de eerste overweging)</p> <p>1. Deze verordening is van toepassing op het in artikel 1, punt 1, bedoelde wegvervoer binnen de Gemeenschap.</p> <p>2. De Europese Overeenkomst nopens de arbeidsvoorwaarden voor de bemanningen van motorrijtuigen in het internationale vervoer over de weg (AETR) is op het internationale vervoer over de weg van toepassing in plaats van de huidige voorschriften:</p> <ul style="list-style-type: none"> — wanneer dit vervoer plaatsvindt naar of uit derde landen die partij zijn bij de Overeenkomst, of in transitio door deze landen, en zulks voor het gehele traject, met motorvoertuigen die zijn ingeschreven in een lidstaat of in een van die derde landen, — wanneer dit vervoer plaatsvindt uit of naar een derde land, met voertuigen die zijn ingeschreven in een derde land dat geen partij bij de Overeenkomst is, voor elk traject dat binnen de Gemeenschap wordt afgelegd. <p style="text-align: center;"><i>Artikel 3</i></p> <p>De Gemeenschap voert met derde landen de onderhandelingen die eventueel nodig zijn voor de toepassing van deze verordening.</p>	<p style="text-align: center;"><i>Artikel 1 en 2</i></p> <p>Deze verordening geeft voorschriften voor de rijtijden, de onderbrekingen en de rusttijden van bestuurders in het goederenvervoer en personenvervoer over de weg, ten einde de voorwaarden voor concurrentie tussen verschillende binnenlandse vervoersmethoden te harmoniseren, met name met betrekking tot het wegvervoer, en ter verbetering van de werkomstandigheden en de verkeersveiligheid.</p> <p>1. Deze verordening is van toepassing op vervoer over de weg:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) van goederen waarbij het toegestane maximumgewicht van de voertuigen, dat van de aanhangwagens of opleggers inbegrepen, meer dan 3,5 ton bedraagt; of b) van personen door voertuigen die zijn gebouwd of permanent zijn aangepast om meer dan negen personen, de bestuurder daaronder begrepen, te kunnen vervoeren en die daartoe zijn bestemd. <p>Deze verordening is van toepassing op voertuigen die zijn ingeschreven in de Gemeenschap waarbij geldt dat het wegvervoer:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) in zijn geheel plaatsvindt binnen de Gemeenschap; of b) plaatsvindt tussen de Gemeenschap en een derde land dat geen partij is bij de Europese Overeenkomst nopens de arbeidsvoorwaarden voor de bemanningen van motorrijtuigen in het internationale vervoer over de weg (AETR) of een dergelijk land doorkruist. <p>2. De AETR is van toepassing op vervoer over de weg:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) dat verricht wordt door in een lidstaat of in een land dat partij is bij de AETR ingeschreven voertuigen, indien de gehele rit plaatsvindt tussen de Gemeenschap en een land dat partij is bij de AETR, of door een dergelijk land; of b) door voertuigen die zijn ingeschreven in een derde land dat geen partij is bij de AETR, tijdens de gehele rit binnen de Gemeenschap. <p style="text-align: center;"><i>Artikel 21</i></p> <p>De Gemeenschap voert onderhandelingen met derde landen wanneer dit nodig is voor de toepassing van deze verordening.</p>

Verordening (EEG) nr. 3820/85 van de Raad	Voorstel
<p style="text-align: center;"><i>Artikel 4</i></p> <p>Deze verordening is niet van toepassing op vervoer met:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. voertuigen die bestemd zijn voor het goederenvervoer en waarvan het toegestane maximumgewicht, dat van de aanhangwagens of opleggers inbegrepen, niet meer dan 3,5 ton bedraagt; 2. voertuigen die bestemd zijn voor het personenvervoer en die volgens hun bouwtype en uitrusting ten hoogste negen personen, de bestuurder daaronder begrepen, kunnen vervoeren en die daartoe zijn bestemd; 3. voertuigen die bestemd zijn voor het geregeld personenvervoer waarvan de lengte van het traject niet groter is dan 50 kilometer; 4. voertuigen waarvan de toegestane maximumsnelheid niet meer dan 30 km per uur bedraagt; 5. voertuigen van of onder toezicht van strijdkrachten, bescherming burgerbevolking, brandweer en korpsen voor de handhaving van de openbare orde; 6. voertuigen van de rioleringsdiensten, de diensten ter bescherming tegen overstromingen, of van de diensten van de water-, gas- en elektriciteitsvoorziening, de gemeentereiniging, de vuilnisophaling, de telegraaf en telefoon, de postzendingen, de radio-omroep, de televisie en de opsporing van radio- en televisiezenden ontvangtoestellen; 7. voertuigen die gebruikt worden in noodsituaties of voor reddingsoperaties; 8. speciaal voor medische doeleinden uitgeruste voertuigen; 9. voor het vervoer van circus- of kermismateriaal uitgeruste voertuigen; 10. speciaal voor reparaties en wegslepen uitgeruste voertuigen; 11. voertuigen die op de weg worden beproefd met het oog op de technische ontwikkeling, reparatie of onderhoud, en nieuwe of vernieuwde voertuigen die nog niet in gebruik zijn genomen; 12. voertuigen die worden gebruikt voor niet-commercieel goederenvervoer voor privé-doeleinden; 13. voertuigen voor het ophalen van melk op de boerderijen en het terugbrengen van melkbussen of zuivelproducten voor de veevoeding naar de boerderijen. 	<p style="text-align: center;"><i>Artikel 3</i></p> <p>Onverminderd artikel 6, lid 6, zal deze verordening niet van toepassing zijn op vervoer door:</p> <p>Geschrapd (overgebracht naar toepassingsgebied)</p> <p>Geschrapd (overgebracht naar toepassingsgebied)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. voertuigen die bestemd zijn voor het geregeld personenvervoer waarbij de lengte van het traject niet meer dan 50 kilometer bedraagt; 2. voertuigen waarvan de toegestane maximumsnelheid niet meer dan 30 km per uur bedraagt; 3. voertuigen van, of zonder bestuurder gehuurd door, strijdkrachten, bescherming burgerbevolking, brandweer en korpsen voor de handhaving van de openbare orde; <p>Geschrapd (overgebracht naar nationale ontheffingen)</p> <ol style="list-style-type: none"> 4. voertuigen die gebruikt worden in noodsituaties of voor reddingsoperaties; 5. speciaal voor medische doeleinden uitgeruste en gebruikte voertuigen die eigendom zijn van, of zonder bestuurder worden gehuurd door, de staat; 6. speciaal voor het vervoer van circus- of kermismateriaal uitgeruste voertuigen; 7. voertuigen die speciaal zijn uitgerust voor reparaties en wegslepen, binnen een straal van 50 km rond hun standplaats; 8. voertuigen die op de weg worden beproefd met het oog op de technische ontwikkeling, reparatie of onderhoud, en nieuwe of vernieuwde voertuigen die nog niet in gebruik zijn genomen; 9. voertuigen die worden gebruikt voor niet-commercieel goederenvervoer [...] en waarvan het toegestane maximumgewicht niet meer dan 7,5 ton bedraagt; <p>Geschrapd</p>

Verordening (EEG) nr. 3820/85 van de Raad	Voorstel
<p style="text-align: center;"><i>Artikel 5</i></p> <p>1. De minimumleeftijd van bestuurders in het goederenvervoer wordt vastgesteld:</p> <p>a) voor voertuigen waarvan het toegestane maximumgewicht, in voorkomend geval dat van de aanhangwagens of opleggers inbegrepen, ten hoogste 7,5 ton bedraagt, op 18 jaar;</p> <p>b) voor de overige voertuigen, op:</p> <p style="padding-left: 20px;">— 21 jaar of</p> <p style="padding-left: 20px;">— 18 jaar, op voorwaarde dat de betrokkene een door een van de lidstaten erkend getuigschrift van vakbekwaamheid bij zich heeft waaruit blijkt dat hij met goed gevolg een opleidingscursus voor bestuurder in het goederenvervoer over de weg heeft gevolgd overeenkomstig de communautaire voorschriften betreffende het minimumniveau van de opleiding van bestuurders in het wegvervoer.</p> <p>2. Bestuurders in het personenvervoer moeten ten minste 21 jaar oud zijn.</p> <p>Bestuurders in het personenvervoer op trajecten van meer dan een straal van 50 km rond de gebruikelijke standplaats van het voertuig, moeten eveneens aan een van de volgende voorwaarden voldoen:</p> <p>a) gedurende ten minste één jaar als bestuurder in het goederenvervoer werkzaam zijn geweest op voertuigen met een toegestaan maximumgewicht van meer dan 3,5 ton;</p> <p>b) gedurende ten minste één jaar als bestuurder werkzaam zijn geweest in het personenvervoer op trajecten van minder dan een straal van 50 km rond de gebruikelijke standplaats van het voertuig, of in andere soorten van personenvervoer die niet onder deze verordening vallen, voor zover de bevoegde autoriteit aanvaardt dat zij op die wijze de vereiste ervaring hebben opgedaan;</p> <p>c) een door een van de lidstaten erkend getuigschrift van vakbekwaamheid bij zich hebben waaruit blijkt dat hij met goed gevolg een opleidingscursus voor bestuurder in het personenvervoer over de weg heeft gevolgd overeenkomstig de communautaire voorschriften betreffende het minimumniveau van de opleiding van bestuurders in het wegvervoer.</p> <p>3. De minimumleeftijd van bijrijders en conducteurs wordt vastgesteld op 18 jaar.</p> <p>4. De bestuurders in het personenvervoer zijn van de toepassing van de in lid 2, sub a), b) en c), bedoelde voorwaarden vrijgesteld wanneer zij vóór 1 oktober 1970 ten minste één jaar als zodanig werkzaam zijn geweest.</p>	<p style="text-align: center;"><i>Artikel 5</i></p> <p>Geschrap</p> <p>Geschrap</p> <p>1. De minimumleeftijd van [...] conducteurs wordt vastgesteld op 18 jaar.</p> <p>Geschrap</p>

Verordening (EEG) nr. 3820/85 van de Raad	Voorstel
<p>5. Elke lidstaat kan voor het nationale vervoer binnen een gebied met een straal van 50 km rondom de standplaats van het voertuig, met inbegrip van de gemeenten waarvan het centrum binnen deze straal ligt, de minimumleeftijd van de bestuurders terugbrengen tot 16 jaar, op voorwaarde dat zulks geschiedt met het oog op de beroepsopleiding en binnen de grenzen van de nationale arbeidswetgeving.</p> <p style="text-align: center;"><i>Artikel 6</i></p>	<p>2. De minimumleeftijd van bestuurders wordt vastgesteld op 18 jaar. Lidstaten mogen echter de minimumleeftijd voor bestuurders terugbrengen tot 16 jaar, op voorwaarde dat:</p> <p>a) het vervoer over de weg plaatsvindt binnen een lidstaat en binnen een straal van 50 km rondom de standplaats van het voertuig, met inbegrip van de gemeenten waarvan het centrum binnen deze straal ligt;</p> <p>b) de terugbrenging geschiedt met het oog op de beroepsopleiding; en</p> <p>c) dit plaatsvindt conform de nationale arbeidswetgeving van de betreffende lidstaat.</p> <p style="text-align: center;"><i>Artikel 6</i></p>
<p>1. De totale rijtijd tussen twee dagelijkse rusttijden of tussen een dagelijkse rusttijd en een wekelijkse rusttijd, hierna „dagelijkse rijtijd” te noemen, mag niet meer bedragen dan 9 uur. Deze mag tweemaal in de loop van één week verlengd worden tot 10 uur.</p> <p>De bestuurder dient na een maximum van zes van deze dagelijkse rijtijden een wekelijkse rusttijd in acht te nemen zoals bepaald in artikel 8, lid 3.</p>	<p>1. De dagelijkse rijtijd mag niet meer bedragen dan negen uur.</p> <p>De dagelijkse rijtijd mag echter worden verlengd tot ten hoogste 10 uur, doch niet meer dan twee keer in een flexibele week.</p> <p>Geschrap</p>
<p>De wekelijkse rusttijd kan naar het einde van de zesde dag worden verschoven, indien de totale rijtijd tijdens de zes dagen niet meer bedraagt dan het maximum dat overeenkomt met zes dagelijkse rijtijden.</p> <p>In het geval van het internationaal personenvervoer op andere dan geregelde diensten, wordt in de tweede en derde alinea „zes” respectievelijk „zesde” vervangen door „twaalf” respectievelijk „twaalfde”.</p>	<p>2. Een flexibele week mag niet langer duren dan 144 uur.</p> <p>3. De wekelijkse rijtijd mag niet meer bedragen dan 56 uur.</p> <p>Geschrap</p>
<p>De lidstaten kunnen de vorige alinea ook toepassen op het nationale personenvervoer op hun grondgebied op andere dan geregelde diensten.</p> <p>2. De totale rijtijd mag niet meer bedragen dan 90 uur per periode van twee opeenvolgende weken.</p>	<p>Geschrap</p> <p>4. De totale bij elkaar opgetelde rijtijd gedurende twee opeenvolgende flexibele weken mag niet meer bedragen dan 90 uur.</p>

Verordening (EEG) nr. 3820/85 van de Raad	Voorstel
<p>Nieuw</p>	<p>5. De dagelijkse en wekelijkse rijtijd omvat alle rijtijd binnen het grondgebied van de Gemeenschap of van een derde land.</p>
<p>Nieuw</p>	<p>6. Een bestuurder van een voertuig binnen het toepassingsgebied van de verordening, die tussen twee dagelijkse rusttijden of tussen een dagelijkse en wekelijkse rusttijd tevens in een voertuig rijdt dat binnen de uitzonderingen van artikel 3 of de ontheffingen van artikel 13 en artikel 14 valt, moet de totale dagelijkse rijtijd registreren.</p>
<p><i>Artikel 7</i></p>	<p><i>Artikel 7</i></p>
<p>Nieuw</p> <p>1. Na 4½ uur rijden moet de bestuurder een onderbreking van ten minste 45 minuten in acht nemen, tenzij hij aan een rusttijd begint.</p> <p>2. Deze onderbreking kan worden vervangen door onderbrekingen van ten minste 15 minuten elk, die zodanig in de rijtijd of onmiddellijk daarna worden ingelast dat aan de bepalingen van lid 1 wordt voldaan.</p> <p>3. In afwijking van lid 1 kunnen de lidstaten, in het geval van geregeld nationaal personenvervoer, de minimumonderbreking vastleggen op 30 minuten na een rijtijd van niet meer dan 4 uur. Deze afwijking kan slechts worden toegekend als rijtijdonderbrekingen van meer dan 30 minuten minimumonderbreking het stadsverkeer dreigen te hinderen en als de bestuurders in de rijtijd van 4½ uur voorafgaande aan de onderbreking van 30 minuten geen onderbreking van 15 minuten kunnen inlassen.</p> <p>4. Tijdens deze onderbrekingen mag de bestuurder geen andere werkzaamheden verrichten. In de zin van dit artikel worden wachttijd en tijd die niet aan het stuur wordt doorgebracht in een rijdend voertuig, op een veerboot of in een trein, niet aangemerkt als „andere werkzaamheden”.</p> <p>5. Onderbrekingen die overeenkomstig dit artikel worden ingelast, mogen niet als dagelijkse rusttijd worden beschouwd.</p>	<p>1. Na ten hoogste 3 uur rijden moet de bestuurder een onderbreking van 30 minuten in acht nemen, tenzij hij aan een rusttijd begint.</p> <p>2. Deze werkonderbreking mag echter ook na ten hoogste 4½ uur rijden worden genomen, mits die werkonderbreking tot ten minste 45 minuten wordt verlengd, tenzij de bestuurder aan een rusttijd begint.</p> <p>Geschrap</p> <p>Geschrap</p> <p>Geschrap</p> <p>Geschrap</p>

Verordening (EEG) nr. 3820/85 van de Raad	Voorstel
<p style="text-align: center;"><i>Artikel 8</i></p> <p>1. In elke periode van 24 uur geniet de bestuurder een dagelijkse rusttijd van ten minste 11 achtereenvolgende uren; deze rusttijd zou maximaal 3 maal per week kunnen worden bekort tot een minimum van 9 achtereenvolgende uren, mits voor het eind van de volgende week ter compensatie een even lange rusttijd wordt verleend.</p> <p>Op dagen dat de rusttijd niet overeenkomstig de eerste alinea wordt bekort, mag deze worden genomen in twee of drie afzonderlijke perioden tijdens de periode van 24 uur, waarbij één van die perioden ten minste acht achtereenvolgende uren moet bedragen. In dat geval wordt de minimumduur van de rusttijd op 12 uur gebracht.</p> <p>2. Tijdens elke periode van 30 uur waarin het voertuig wordt bemand door ten minste twee bestuurders, moeten deze elk een dagelijkse rusttijd van ten minste acht achtereenvolgende uren genieten.</p> <p>3. In de loop van elke week moet één van de in lid 1 en lid 2 bedoelde rusttijden, uit hoofde van een wekelijkse rusttijd, worden gebracht op een totaal van 45 achtereenvolgende uren. Deze rusttijd mag worden ingekort tot een minimum van 36 achtereenvolgende uren indien hij in de gebruikelijke standplaats van het voertuig dan wel in de standplaats van de bestuurder wordt genomen, of tot ten minste 24 achtereenvolgende uren indien hij buiten deze plaatsen wordt genomen. Verkortingen worden gecompenseerd door een even grote rusttijd die aaneengesloten wordt genomen vóór het einde van de derde week die volgt op de betrokken week.</p> <p>4. Een wekelijkse rusttijd die in een week begint en zich in de volgende week uitstrekt, kan bij de ene of bij de andere week worden gevoegd.</p> <p>5. In het geval van het personenvervoer waarop artikel 6, lid 1, vierde en vijfde alinea, van toepassing is, kan een wekelijkse rusttijd van de week waarin hij had moeten worden genomen, worden verschoven naar de volgende week en worden gevoegd bij de wekelijkse rusttijd van laatstbedoelde week.</p> <p>6. Rusttijd ter compensatie van de inkorting van de dagelijkse en/of wekelijkse rusttijden, moet bij een andere rusttijd van ten minste acht uur worden gevoegd en moet, op verzoek van de betrokkene, worden toegestaan op de plaats waar het voertuig geparkeerd is of in de standplaats van de bestuurder.</p> <p>7. De dagelijkse rusttijd mag in een voertuig worden doorgebracht, mits het voertuig een slaapbank bevat en stilstaat.</p>	<p style="text-align: center;"><i>Artikel 8</i></p> <p>1. Een bestuurder moet dagelijkse en wekelijkse rusttijden nemen.</p> <p>2. Een bestuurder moet een nieuwe dagelijkse rusttijd nemen uiterlijk 24 uur na het einde van de vorige dagelijkse of wekelijkse rusttijd.</p> <p>Indien het gedeelte van de dagelijkse rusttijd dat binnen de vereiste periode van 24 uur valt ten minste 9 doch niet meer dan 12 uur is, wordt deze dagelijkse rusttijd als een bekorte dagelijkse rusttijd aangemerkt.</p> <p>3. Een bestuurder mag per flexibele week ten hoogste drie keer een bekorte dagelijkse rusttijd nemen.</p> <p>4. In afwijking van lid 2 geldt dat een bestuurder die deel uitmaakt van een meervoudige bemanning een nieuwe dagelijkse rusttijd moet nemen binnen elke periode van 30 uur na het einde van een dagelijkse rusttijd.</p> <p>5. De bestuurder mag niet later dan 13 achtereenvolgende periodes van 24 uur na het einde van de vorige normale wekelijkse rusttijd aan een nieuwe normale wekelijkse rusttijd beginnen.</p> <p>Geschrapt</p> <p>Geschrapt</p> <p>Geschrapt</p> <p>6. Dagelijkse en wekelijkse rusttijden mogen in een voertuig worden doorgebracht indien dit voor iedere bestuurder behoorlijke slaapfaciliteiten biedt en het voertuig stilstaat.</p>

Verordening (EEG) nr. 3820/85 van de Raad	Voorstel
<p style="text-align: center;"><i>Artikel 9</i></p> <p>In afwijking van artikel 8, lid 1, kan, ingeval een bestuurder in het goederen- of personenvervoer een voertuig begeleidt dat per veerboot of trein wordt vervoerd, een dagelijkse rusttijd éénmaal worden onderbroken, voor zover aan de volgende voorwaarden wordt voldaan:</p> <ul style="list-style-type: none"> — het gedeelte van de dagelijkse rusttijd dat op het land wordt genoten, moet kunnen liggen vóór of na het gedeelte van de dagelijkse rusttijd dat aan boord van een veerboot of in een trein wordt genoten; — de periode tussen de twee gedeelten van de dagelijkse rusttijd moet zo kort mogelijk zijn en mag in geen geval langer zijn dan 1 uur vóór de inscheping/inlading of na de onscheping/uitlading, waarbij de douaneformaliteiten tot de inscheping/inlading of de onscheping/uitlading worden gerekend; — tijdens de twee gedeelten van de dagelijkse rusttijd moet de bestuurder kunnen beschikken over een bed of slaapbank; — de aldus onderbroken dagelijkse rusttijd wordt met 2 uur verlengd. <p style="text-align: center;">Verbod van bepaalde soorten beloningen</p> <p style="text-align: center;"><i>Artikel 10</i></p> <p>Het is verboden de in loondienst werkzame bestuurders te belonen, ook indien dit geschiedt door premies of loontoeslagen, naar gelang van de afgelegde afstand en/of de hoeveelheid vervoerde goederen, tenzij deze beloningen de verkeersveiligheid niet in gevaar kunnen brengen.</p> <p>Nieuw</p> <p>Oud artikel 15</p> <p>Nieuw</p>	<p style="text-align: center;"><i>Artikel 9</i></p> <p>1. In afwijking van artikel 8 mag, wanneer een bestuurder een voertuig begeleidt dat per veerboot of trein wordt vervoerd, en op voorwaarde dat hij een normale dagelijkse rusttijd neemt, die rusttijd hooguit eenmaal worden onderbroken door andere werkzaamheden die niet langer dan één uur duren.</p> <p>Geschrapd</p> <p>Geschrapd</p> <p>2. Tijdens de normale dagelijkse rusttijd zoals bedoeld in lid 1 moet de bestuurder kunnen beschikken over een bed of slaapbank.</p> <p>Geschrapd</p> <p style="text-align: center;">Aansprakelijkheid van de onderneming</p> <p style="text-align: center;"><i>Artikel 10</i></p> <p>1. Een vervoersonderneming mag bestuurders die zij in dienst heeft of die opdrachten voor haar uitvoeren, niet betalen, zelfs niet wanneer dit geschiedt in de vorm van premies of loontoeslagen, naar gelang van de afgelegde afstand en/of de hoeveelheid vervoerde goederen als hierbij de verkeersveiligheid in gevaar wordt gebracht.</p> <p>2. De onderneming organiseert het werk van de bestuurders zoals bedoeld in lid 1 zodanig dat deze de bepalingen van hoofdstuk II van deze verordening en van Verordening (EEG) nr. 3821/85 van de Raad kunnen naleven. Een vervoersonderneming moet de bestuurder naar behoren instrueren, en zij dient daartoe regelmatig te controleren of het bepaalde in hoofdstuk II van de onderhavige verordening en in Verordening (EEG) nr. 3821/85 wordt nageleefd.</p> <p>3. De bestuurder is in overtreding wanneer deze de bepalingen van hoofdstuk II overtreedt, indien dit geheel of gedeeltelijk op het grondgebied van een lidstaat plaatsheeft. Een bestuurder is in overtreding wanneer deze op het grondgebied van een lidstaat rijdt en na de laatste wekelijkse rusttijd de bepalingen van de verordening heeft overtreden, zelfs als de bestuurder niet op het grondgebied van die lidstaat was op het moment dat de bepalingen werden overtreden.</p>

Verordening (EEG) nr. 3820/85 van de Raad	Voorstel
Nieuw	4. Vervoersondernemingen die zijn gevestigd in een lidstaat, zijn aansprakelijk voor overtredingen zoals bedoeld in lid 3 die zijn begaan door bestuurders van die onderneming, zelfs wanneer de bestuurder ten tijde van de overtreding niet op het grondgebied van die lidstaat was.
Nieuw	5. Een vervoersonderneming is niet aansprakelijk overeenkomstig lid 4 als blijkt dat: a) de overtreding het gevolg was van het feit dat de bestuurder de instructies die hem door de vervoersonderneming zijn meegegeven, niet heeft opgevolgd; of b) de onderneming niet wist en redelijkerwijs niet kon weten dat de bestuurder bij verschillende werkgevers in dienst is geweest of voor verschillende ondernemingen opdrachten heeft uitgevoerd en daarbij uiteenlopende instructies heeft gekregen die ertoe zouden leiden dat hij de bepalingen van hoofdstuk II zou overtreden.
Nieuw	6. Een bestuurder die in dienst is bij of opdrachten uitvoert voor meer dan een vervoersonderneming, moet elke onderneming die informatie verschaffen die deze nodig heeft om te voldoen aan hoofdstuk II.
<i>Artikel 11</i>	<i>Artikel 11</i>
Iedere lidstaat kan hogere minima of lagere maxima toepassen dan die welke in de artikelen 5 tot en met 8 zijn vastgesteld. De bepalingen van deze verordening blijven evenwel van toepassing op de bestuurders die met in een andere lidstaat ingeschreven voertuigen grensoverschrijdend vervoer verrichten.	Elke lidstaat kan langere minimumonderbrekingen en -rusttijden of kortere maximumrijtijden opleggen voor vervoer over de weg dat geheel binnen de grenzen van de lidstaat waar het voertuig is geregistreerd plaatsvindt, dan die welke zijn vastgelegd in de artikelen 6 tot en met 9.
<i>Artikel 12</i>	<i>Artikel 12</i>
Mits hij geen afbreuk doet aan de veiligheid van het wegverkeer mag de bestuurder, teneinde een geschikte stopplaats te kunnen bereiken, van de bepalingen van deze verordening afwijken, voor zover zulks nodig is om de veiligheid van personen, van het voertuig of van zijn lading te waarborgen. De bestuurder moet aard en reden van de afwijking op het registratieblad van zijn controleapparaat of in zijn dienstrooster aantekenen.	Mits de verkeersveiligheid niet in gevaar komt en teneinde een geschikte stopplaats te kunnen bereiken, mag de bestuurder afwijken van de bepalingen van de artikelen 6 tot en met 9, voorzover zulks nodig is om de veiligheid van personen, van het voertuig of van zijn lading te waarborgen. De bestuurder moet aard en reden van een dergelijke afwijking op het registratieblad van zijn controleapparaat of in het dienstrooster aantekenen.
<i>Artikel 13</i>	<i>Artikel 13</i>
1. Elke lidstaat kan voor zijn eigen grondgebied of, met instemming van de betrokken Staat, voor het grondgebied van een andere lidstaat afwijkingen van de bepalingen van deze verordening toestaan voor vervoer dat wordt verricht met een voertuig dat behoort tot één of meer van onderstaande categorieën:	1. Mits geen afbreuk wordt gedaan aan de doelstellingen van artikel 1, mag elke lidstaat voor zijn eigen grondgebied of, met instemming van de betrokken Staat, voor het grondgebied van een andere lidstaat ontheffing verlenen van artikel 5-9 voor vervoer dat wordt verricht met:
a) voertuigen die voor personenvervoer zijn bestemd en, gezien hun constructie en uitrusting, geschikt zijn voor het vervoer van ten hoogste 17 personen, met inbegrip van de bestuurder, en daarvoor moeten dienen;	Geschrappt

Verordening (EEG) nr. 3820/85 van de Raad	Voorstel
b) voertuigen die door de overheid worden gebruikt voor taken van openbare dienst die de beroepsvervoerders niet beconcurreren;	a) voertuigen van, of zonder bestuurder gehuurd door, de overheid voor vervoer over de weg dat de particuliere vervoersondernemingen niet beconcurreren;
c) voertuigen voor goederenvervoer die door landbouw-, tuinbouw-, bosbouw-, of visserijbedrijven worden gebruikt voor ritten binnen een straal van 50 km van de gebruikelijke standplaats van het voertuig, met inbegrip van het grondgebied van gemeenten waarvan de kern binnen deze straal is gelegen;	b) voertuigen voor goederenvervoer die door landbouw-, tuinbouw-, bosbouw- of visserijbedrijven worden gebruikt voor ritten binnen een straal van 50 km rond de vestigingsplaats van het bedrijf;
d) voertuigen voor het vervoer van niet voor menselijke consumptie bestemde geslachte dieren of slachtafval;	Geschrap
e) voertuigen voor het vervoer van levende dieren van de boerderijen naar de plaatselijke markten en omgekeerd, of van de markten naar de plaatselijke slachthuizen;	Geschrap
f) voertuigen voor gebruik als winkels op plaatselijke markten, voor de verkoop aan huis, voor ambulante werkzaamheden van banken, wisselkantoren of spaarbanken, voor de eredienst, voor het uitlenen van boeken, platen of cassettes, voor culturele manifestaties of voor tentoonstellingen en speciaal voor dergelijk gebruik uitgerust;	Geschrap
g) voertuigen voor het vervoer van het materieel of de uitrusting die de bestuurder beroepshalve gebruikt, binnen een straal van 50 km rond de gebruikelijke standplaats van het voertuig, op voorwaarde dat dit vervoer niet de hoofdactiviteit van de bestuurder is en dat door de afwijking de doelstellingen van de verordening niet ernstig worden geschaad. De lidstaten kunnen deze afwijking onderwerpen aan individuele voorwaarden;	c) Voertuigen waarvan het maximum toegestane gewicht niet meer bedraagt dan 7,5 ton voor het vervoer van het materieel of de uitrusting die de bestuurder beroepshalve gebruikt, binnen een straal van 50 km rond de vestigingsplaats van het bedrijf, op voorwaarde dat dit vervoer niet de hoofdactiviteit van de bestuurder is;
h) voertuigen die uitsluitend rijden op eilanden waarvan de oppervlakte niet meer dan 2 300 km ² bedraagt en die niet met de rest van het nationale grondgebied zijn verbonden door een brug, een wad of een tunnel, geschikt voor het verkeer van motorvoertuigen;	d) voertuigen die uitsluitend rijden op eilanden waarvan de oppervlakte niet meer dan 2 300 km ² bedraagt en die niet met de rest van het nationale grondgebied zijn verbonden door een brug, een wad of een tunnel, geschikt voor het verkeer van motorvoertuigen;
i) voor goederenvervoer gebruikte voertuigen die worden aangedreven met in het voertuig geproduceerd gas of met elektriciteit, of die zijn uitgerust met een verbruggingsinrichting, mits deze voertuigen krachtens de wetgeving van de lidstaat van inschrijving gelijk worden gesteld met met benzine of dieselolie aangedreven voertuigen met een toegestaan maximumgewicht, met inbegrip van aanhangwagens of opleggers, van niet meer dan 3,5 ton;	e) voor goederenvervoer gebruikte voertuigen, binnen een straal van 50 km rond de vestigingsplaats van het bedrijf, die worden aangedreven met aardgas of LPG of elektriciteit, met een toegestaan maximumgewicht, met inbegrip van aanhangwagens of opleggers, van niet meer dan 7,5 ton;

Verordening (EEG) nr. 3820/85 van de Raad	Voorstel
<p>j) voertuigen die worden gebruikt voor autorijlessen met het oog op het verkrijgen van een rijbewijs;</p> <p>k) trekkers die uitsluitend bestemd zijn voor landbouw en bosbouw.</p> <p>Uit artikel 4</p> <p>De lidstaten stellen de Commissie in kennis van de afwijkingen die zij uit hoofde van dit lid hebben toegestaan.</p> <p>2. Na machtiging door de Commissie kunnen de lidstaten ontheffing verlenen van de toepassing van de bepalingen van deze verordening op onder uitzonderlijke omstandigheden verricht vervoer, indien dergelijke ontheffingen nagenoeg geen afbreuk doen aan de doelstellingen van deze verordening.</p> <p>In dringende gevallen kunnen zij voor een periode van ten hoogste 30 dagen een tijdelijke afwijking toestaan, die onmiddellijk ter kennis van de Commissie wordt gebracht.</p> <p>De Commissie brengt elke krachtens dit lid toegestane afwijking ter kennis van de andere lidstaten.</p>	<p>f) voertuigen die worden gebruikt voor autorijlessen met het oog op het verkrijgen van een rijbewijs, op voorwaarde dat deze niet worden gebruikt voor het commerciële vervoer van goederen of personen;</p> <p>Geschrap</p> <p>g) voertuigen die worden gebruikt in verband met de rioleringsdienst, diensten ter bescherming tegen overstromingen, watervoorziening, onderhoud van en toezicht op snelwegen, of de vuilnisophaaldienst;</p> <p>2. De lidstaten stellen de Commissie in kennis van de afwijkingen die zij uit hoofde van lid 1 hebben toegestaan en de Commissie brengt deze ter kennis van de andere lidstaten.</p> <p><i>Artikel 14</i></p> <p>Mits geen afbreuk wordt gedaan aan de doelstellingen van artikel 1, kunnen lidstaten, na machtiging door de Commissie, ontheffing verlenen van de toepassing van artikel 6-9 van deze verordening op onder uitzonderlijke omstandigheden verricht vervoer.</p> <p>In dringende gevallen kunnen zij voor een periode van ten hoogste 30 dagen een tijdelijke afwijking toestaan, die onmiddellijk ter kennis van de Commissie wordt gebracht.</p> <p>De Commissie brengt elke krachtens dit artikel verleende ontheffing ter kennis van de andere lidstaten.</p>
<p>Nieuw</p> <p><i>Artikel 14</i></p> <p>1. In onderstaande gevallen worden door de onderneming een dienstregeling en een dienstrooster opgesteld:</p> <ul style="list-style-type: none"> — binnenlands geregeld personenvervoer; — internationaal geregeld personenvervoer, indien het begin- en het eindpunt van de lijn zich bevinden binnen een straal van 50 km in vogelvlucht van een grens tussen twee lidstaten, en indien het traject niet langer is dan 100 km, waarop deze verordening van toepassing is. 	<p><i>Artikel 15</i></p> <p>De lidstaten zorgen ervoor dat bestuurders van de in artikel 3, lid 1, omschreven voertuigen onder de toepassing vallen van nationale regels die een adequate bescherming bieden in de vorm van toegestane rijtijden en voorgeschreven onderbrekingen en rusttijden.</p> <p><i>Artikel 16</i></p> <p>1. Indien er in het voertuig geen controleapparaat is geïnstalleerd overeenkomstig Verordening (EEG) nr. 3821/85, zijn de bepalingen in lid 2 en lid 3 van dit artikel tot 31 december 2006 van toepassing op:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) geregeld binnenlands personenvervoer; en b) geregeld internationaal personenvervoer, indien het begin- en het eindpunt van de lijn zich bevinden binnen een straal van 50 km hemelsbreed van een grens tussen twee lidstaten, en indien het traject niet langer is dan 100 km.

Verordening (EEG) nr. 3820/85 van de Raad	Voorstel
<p>2. Het dienstrooster moet voor iedere bestuurder de naam, de standplaats alsmede het vooraf vastgestelde rooster bevatten van de verschillende rijtijden, de overige werktijden en de beschikbaarheid.</p>	<p>2. De vervoersonderneming stelt een dienstregeling en een dienstrooster op, die voor iedere bestuurder de naam, de standplaats alsmede het vooraf vastgestelde rooster moeten bevatten van de verschillende rijtijden, de overige werkzaamheden, de onderbrekingen en de beschikbaarheid.</p> <p>Iedere bestuurder van een voertuig dat een in lid 1 bedoelde dienst onderhoudt, moet een uittreksel uit het dienstrooster en een afschrift van de dienstregeling bij zich hebben.</p>
<p>3. Het dienstrooster moet alle in lid 2 genoemde gegevens bevatten voor een periode die, naast de lopende week, ten minste ook de voorgaande en de volgende week omvat.</p>	<p>3. Het dienstrooster moet:</p> <p>a) alle in lid 2 genoemde gegevens bevatten voor een periode die minimaal de vorige 28 dagen omvat;</p> <p>b) worden ondertekend door het hoofd van de vervoersonderneming of diens gevolmachtigde; en</p> <p>c) na afloop van de betrokken periode gedurende één jaar door de onderneming worden bewaard. Zij verstrekt de betrokken bestuurders op verzoek een uittreksel uit het rooster. Het dienstrooster wordt op verzoek van een functionaris met inspectiebevoegdheid getoond en overhandigd.</p>
<p>4. Het dienstrooster moet worden ondertekend door het hoofd van de onderneming of diens gevolmachtigde.</p>	<p>Zie lid 3, sub b)</p>
<p>5. Iedere bestuurder van een voertuig dat een in lid 1 bedoelde dienst onderhoudt, moet een uittreksel uit het dienstrooster en een afschrift van de dienstregeling bij zich hebben.</p>	<p>Zie lid 2</p>
<p>6. Het dienstrooster moet na afloop van de betrokken periode gedurende één jaar door de onderneming worden bewaard. Zij verstrekt de betrokken bestuurders op verzoek een uittreksel uit het rooster.</p>	<p>Zie lid 3, sub c)</p>
<p>7. Dit artikel is niet van toepassing wanneer de bestuurders een controleapparaat gebruiken dat wordt gebruikt overeenkomstig Verordening (EEG) nr. 3821/85 van de Raad van 20 december 1985 betreffende het controleapparaat in het wegvervoer.</p>	<p>Overgebracht naar lid 1</p>
<p>Artikel 15</p>	<p>Artikel geschrapt</p>
<p>1. De onderneming organiseert het werk van de bestuurders zodanig dat deze de desbetreffende bepalingen van deze verordening en van Verordening (EEG) nr. 3821/85 kunnen naleven.</p>	<p>Overgebracht naar artikel 10</p>

Verordening (EEG) nr. 3820/85 van de Raad	Voorstel
<p>2. De onderneming gaat op gezette tijden na of deze twee verordeningen zijn nageleefd. Wanneer overtredingen worden geconstateerd, neemt de onderneming de nodige maatregelen om herhaling daarvan te voorkomen.</p>	<p>Overgebracht naar artikel 10</p>
<p style="text-align: center;"><i>Artikel 16</i></p>	<p style="text-align: center;"><i>Artikel 17</i></p>
<p>1. De Commissie stelt om de twee jaar een verslag op over de toepassing van deze verordening door de lidstaten en over de ontwikkelingen op de betrokken gebieden. De Commissie legt dit verslag binnen dertien maanden na afloop van de door het verslag bestreken tweejarige periode aan de Raad en het Europese Parlement voor.</p>	<p>Lidstaten moeten aan de hand van het standaardschema zoals beschreven in Besluit 93/175/EEG ⁽¹⁾ van de Commissie de nodige inlichtingen vertrekken zodat zij in staat wordt gesteld om om de twee jaar een verslag op te stellen over de toepassing van deze verordening en van Verordening (EEG) nr. 3821/85 en over de ontwikkelingen op de betrokken gebieden.</p> <p>De Commissie moet deze inlichtingen uiterlijk op 30 september van het jaar na afloop van de tweejarige periode ontvangen.</p> <p>De Commissie legt dit verslag binnen dertien maanden na afloop van de tweejarige periode voor aan de Raad en het Europees Parlement.</p>
<p>2. Teneinde de Commissie in staat te stellen het in lid 1 bedoelde verslag op te stellen, verstrekken de lidstaten de Commissie om de twee jaar de nodige inlichtingen aan de hand van een standaardschema. De Commissie moet deze inlichtingen uiterlijk op 30 september na afloop van de tweejarige verslagperiode ontvangen.</p>	<p>Zie lid 1, eerste en derde streepje.</p>
<p>3. De Commissie stelt het standaardschema op na overleg met de lidstaten.</p>	<p>Zie lid 1, eerste streepje</p>
<p style="text-align: center;"><i>Artikel 17</i></p>	<p style="text-align: center;"><i>Artikel 18</i></p>
<p>1. De lidstaten stellen na raadpleging van de Commissie tijdig de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast die nodig zijn voor de tenuitvoerlegging van deze verordening.</p>	<p>1. De lidstaten zullen de maatregelen nemen die nodig zijn voor de tenuitvoerlegging van deze verordening.</p>
<p>Deze bepalingen hebben onder meer betrekking op de organisatie, de procedure en de controlemiddelen, alsmede op de bij overtredingen toepasselijke sancties.</p>	<p style="text-align: center;"><i>Artikel 19</i></p> <p>De lidstaten stellen regelgeving vast inzake sancties op overtredingen van de voorschriften van deze verordening en dragen zorg voor de naleving van deze sancties. Deze sancties dienen doeltreffend en evenredig te zijn en een afschrikkende werking te hebben. Zij kunnen van civielrechtelijke, administratieve of strafrechtelijke aard zijn.</p> <p>De sancties omvatten de mogelijkheid van inbeslagname van het voertuig in geval van ernstige overtredingen.</p>
<p>2. De lidstaten staan elkaar onderling bij met het oog op de toepassing van deze verordening en het toezicht op de naleving daarvan.</p>	<p style="text-align: center;"><i>Artikel 20</i></p>
	<p>1. De lidstaten verlenen elkaar assistentie bij de toepassing van deze verordening en het toezicht op de naleving daarvan. Zij lichten de lidstaat waar de betreffende vervoersonderneming is gevestigd in over overtredingen van de bepalingen in hoofdstuk II van deze verordening die zijn begaan op of buiten hun grondgebied, met inbegrip van overtredingen die zijn begaan vóór de meest recente wekelijkse rusttijd. Dergelijke inlichtingen worden binnen een redelijk tijdsbestek verstrekt en moeten informatie omvatten over eventuele opgelegde sancties.</p>

(¹) PB L 72 van 25.3.1993, blz. 33.

Verordening (EEG) nr. 3820/85 van de Raad	Voorstel
<p>3. In het kader van deze onderlinge bijstand wisselen de bevoegde autoriteiten van de lidstaten geregeld alle beschikbare informatie uit over:</p> <ul style="list-style-type: none"> — de overtredingen van de bepalingen van deze verordening door niet-ingezetenen en de sancties die zij voor deze overtredingen op hen hebben toegepast; — de sancties die een lidstaat voor in andere lidstaten begane overtredingen op zijn ingezetenen heeft toegepast. 	<p>2. De bevoegde autoriteiten van de lidstaten wisselen geregeld alle beschikbare informatie uit over:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) de overtredingen van de bepalingen in hoofdstuk II door niet-ingezetenen en de sancties die zij voor deze overtredingen op hen hebben toegepast; b) de sancties die een lidstaat voor in andere lidstaten begane overtredingen op zijn ingezetenen heeft toegepast. <p style="text-align: center;"><i>Artikel 22</i></p> <p style="text-align: center;">Comitéprocedure</p>
<p>Nieuw</p>	<p>1. De Commissie wordt bijgestaan door een comité zoals bedoeld in artikel 18, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 3821/85, bestaande uit vertegenwoordigers van de lidstaten en voorgezeten door de vertegenwoordiger van de Commissie.</p> <p>2. In de gevallen waarin naar dit lid wordt verwezen, is de adviesprocedure van artikel 3 van Besluit 1999/468/EG van toepassing, met inachtneming van het bepaalde in artikel 7 en artikel 8 van dat besluit.</p> <p style="text-align: center;"><i>Artikel 23</i></p>
<p>Nieuw</p>	<p>1. De lidstaten kunnen de Commissie elk vraagstuk met betrekking tot de toepassing van deze verordening voorleggen. Overeenkomstig de in artikel 22, lid 2, bedoelde adviesprocedure worden passende besluiten genomen.</p> <p>2. Op verzoek van een lidstaat of eigener beweging mag de Commissie:</p> <ul style="list-style-type: none"> — gevallen waar zich verschillen voordoen in de toepassing en naleving van de bepalingen van de verordening onderzoeken; — de bepalingen van de verordening toelichten en zorgen voor een uniforme aanpak; — een besluit nemen inzake de rijtijden, onderbrekingen en rusttijden overeenkomstig de adviesprocedure zoals bedoeld in artikel 22, lid 2. De Commissie deelt haar besluit mede aan het Europees Parlement, de Raad en de lidstaten. <p>3. Onverminderd artikel 226 van het Verdrag kunnen de lidstaten het besluit van de Commissie binnen een maand aan de Raad voorleggen. De Raad kan in uitzonderlijke omstandigheden binnen twee maanden een andersluidend besluit nemen.</p>

Verordening (EEG) nr. 3820/85 van de Raad	Voorstel
<p data-bbox="459 293 552 315" style="text-align: center;"><i>Artikel 18</i></p> <p data-bbox="240 349 770 398">1. Verordening (EEG) nr. 543/69 wordt ingetrokken. Niettemin ...</p> <p data-bbox="240 454 770 526">2. Verwijzingen naar de bij lid 1 ingetrokken verordening gelden als verwijzingen naar de onderhavige verordening.</p> <p data-bbox="459 577 552 600" style="text-align: center;"><i>Artikel 19</i></p> <p data-bbox="240 656 770 705">Deze verordening treedt in werking op 29 september 1986.</p>	<p data-bbox="1031 293 1123 315" style="text-align: center;"><i>Artikel 24</i></p> <p data-bbox="815 349 1291 376">Verordening (EEG) nr. 3820/85 wordt ingetrokken.</p> <p data-bbox="815 454 908 481" style="text-align: center;">Geschrapt</p> <p data-bbox="1031 577 1123 600" style="text-align: center;"><i>Artikel 25</i></p> <p data-bbox="815 656 1339 757">Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het <i>Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen</i>. De verordening is van toepassing vanaf januari 2004.</p> <p data-bbox="815 831 1339 880">Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.</p>